

FUB-NYTT

#3

ÅRGÅNG 12 JUNI-JULI 2011

EN TIDNING FRÅN FUB GÖTEBORG - FÖR BARN,
UNGA OCH VUXNA MED UTVECKLINGSSTÖRNING

*“Det är
konsten vi
erbjuder
här”*

Kulturarbetare som berör

Uppe på ovanvåningen läcker det ut ljud från ett par av rummen. Moderna beats från den gamla kyrksalen, piano och svenska visor från musikrummen. Utanför hänger tre stycken tavlor av Lennart Myrberg som jag står och tittar på länge länge. De laborerar med kultur här. Kultur som något brett, där allt har med vartannat att göra.

– Det är konsten vi erbjuder här, säger Lena Mann, enhetschef för Kulturlabbet.

Under kristallkronan på sitt arbetsrum förklarar hon närmre att verksamheten bygger på tre ben. Konstnärligheten, pedagogiken och yrkesidentiteten. Det här är helt enkelt en arbetsplats för bild- och scenkonstnärer.

– Känslan är att man har ett *jobb* och det är vi alltid väldigt tydliga med, säger Lena Mann.

Den som arbetar på Kulturlabbet ingår i processer, menar hon. Det innebär att man tar tjänstledigt om man inte tänkt komma en dag. Här finns sammanhang, mål och arbetskamrater som gör att den egna rollen kopplas ihop med alla andra. I den citatbok som Kulturlabbet gav ut 2008 sägs det väldigt tydligt: "Det är väldigt viktigt att man samarbetar ihop." Ett annorlunda sätt att uttrycka det finns några sidor bort – "Du sköter mitt och jag sköter ditt, så blir det bra".

Att kunna arbeta i grupp är centralt. Det samt intresse av minst ett ämne är grundkriterierna för att få jobb här. Inom huset ryms en stor mängd uttryck, såsom teater/drama, konst, musik, dans/rörelse, film/foto och poesi. Tanken är att inspirera och låta sig inspireras av kultur i alla dess former.

Det är inga renodlade konstarter utan allt länkas samman

och influerar vartannat. Dansen utvecklar en kropps- och rumsuppfattning som går att ta med in i bildskapandet och så vidare. Som arbetstagare ingår man inte bara i en grupp utan testas alla ämnen. Sedan kan intresse och talang göra att det blir mer eller mindre av det ena eller det andra för den enskilde.

Björn-Åke Bergfjäll tycker att det är roligast att teckna och måla. Han sitter i ateljén och arbetar med ett konstverk i ull.

– Det är en påfågel jag försöker göra. Jag har gjort några med indianer, men de är på utställning nu, säger han.

Indianer är ett stort intresse och han överlämnar ett cerisefärgat indianporträtt i profil efter att ha signerat det. Han har sysslat med konst i många år nu, allt från hantverk till paint på datorn. Sedan han började på Kulturlabbet för ett par år sedan har han även provat på andra ämnen, som teater.

– Det är lite hipp som happ det där. Jag gör tontiga figurer därinne, som en läkare på en vårdcentral som har bråttom eller en man på Danmarksbåten.

Såväl konst som drama är ett sätt att kommunicera utåt. Utställningar är inget ovanligt för konstnärerna på Kulturlabbet, de finns ofta representerade på gallerier och i offentliga miljöer. Kent Granqvist ska exempelvis visa upp sina målningar på Museum of Everything i London nu i augusti. Det är en del av ett samarbetsprojekt som kallas Very Special Arts, VSA.

Lena Mann menar att det är viktigt att de visar upp sig. Idag, efter tio års verksamhet, är det självklart att de tar den platsen.

Hon ryser fortfarande varje gång Kulturlabbet ställer sig på scen. Den oförställda närvaron, scenuttrycket, värdigheten och att så tydligt se människor utvecklas gör henne berörd.

– Och det håller måttet. Det håller konstnärligt, säger hon.

Förutom föreställningar och utställningar producerar labbet film, workshops och ger ut diktsamlingar. Poesin lades till efter att arbetstagarna efterlyst det.

– De kom till mig och sa att de ville jobba med ord. Jag var då helt inne på kroppsliga uttryck men vi testade i mindre skala och fortsatte sedan – det fanns ett sådant sug efter det, säger Lena Mann.

På samma sätt tillkom film och fotografi och nu har de i mindre skala börjat med självdokumentation. Det är så kallade mappgrupper som med handledning och datorer lägger samman sådant som porträtt av varandra, dikter och intervjuer för att kunna visa vad det egentligen är de gör på arbetstid.

“Jag har gjort några med indianer, men de är på utställning nu”

FORTSÄTTER PÅ NÄSTA SIDA >>

FORTSÄTTNING FRÅN FÖREGÅENDE SIDA >>

Inne i dansstudio kör Martin Engberg och Anna Larsson en spegelövning som bygger på improvisation och samarbete. På hemsidan har jag läst Martins beskrivning av dansen "Man hoppar, skuttar och skruvar". Idag är det mer subtila rörelser där en för och den andra följer. "Det är roligt att röra på händerna" som han också uttrycker det.

"Det är roligt att röra på händerna"

Även Lena Larsson, Linnea Krantz Vesterberg och Maja Uddenberg gör dansövningar under ledning av Christopher Wallensäter. Alla handledare på Kulturlabbet ansvarar för det konstnärliga utformandet av sitt eget ämne. Sedan diskuterar de tillsammans själva pedagogiken; hur man lär ut och hur man lär sig ny kunskap. Det är som sagt en av grundstommarna.

Inför uppträdanden blandar man de olika delarna. Det finns en scenbank i form av en glittrig pärm – därifrån plockar man ihop sådant som "grytlappsansen" med olika musikstycken och särskilda dramascener. Det kallas för collageföreställning och det är en sådan som Kulturlabbet kommer att bjuda på under FUB:s familjeläger i augusti, berättar Lena Mann.

– Vi laborerar helt enkelt hela tiden med det som håller.

Text Jenny Skånberg

Foto Jenny Skånberg och Kulturlabbet

FAKTA Kulturlabbet är en daglig verksamhet vars huvudmän är Sensus och Göteborgs Kyrkliga Stadsmission Bistånd och Entreprenad AB. Verksamheten vänder sig till personer med intellektuella funktionsnedsättningar intresserade av ett skapande/konstnärligt och individutvecklande arbete.

Vision: "Alla människor med intellektuella funktionshinder ska få arbeta med det de vill och har talang för. Vi vill satsa på marknadsföring för att nå ut till "all publik" och nya arenor."

